

Vredništvo:

na Travniki št. 277. I. nadstr. (ono
sklebi tudi za razpošiljanje lista).

Prejemajo se za plačilo vsakoril-
na oznanila tudi v naslednjem
jeziku.

Plača se za vsako natisto vrsto
5 kr., če so oznanila samo
enkrat natisto, če dvakrat, 8
kr., če trikrat, 10 kr. a. v. —
Povrh tega še vsak krat 30
kr. za štampelj.

DOMOVINA.

L I S T

Izhaja vsak petek.

Naročilna s poštno vrednoba:
za celo leto 2 gold., za pol leta
1 gold.

Naročilna pisma in reklamacije
naj se pošiljajo vredništvu.

Posumni listi se prodajajo v
Gorici pri bukvarji g. Šoharji
na Travniku po 4 solde.

posebno za primorsko-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

NAZNANILO IN PROŠNJA.

Razun nekterih nam osebno ali po imenu znanih gospodov po raznih krajih, katerim smo, bodi si iz spoštovanja ali samo na ogled, prva dva ali prve tri liste naše „Dom.“ poslali (kteri so se vsled tega skoraj vsi za-njo oglasili), pošiljamo jo do zdaj še zmiraj nekterim takim, o katerih sodimo, da se še naročijo. Ako se pa ne mislijo naročiti, prosimo, naj bi nam vsaj ta današnji (7.) list blagovoljno nazaj poslali zapisavši na začetek: „retour“; to nam bo znamenje, da „Domovine“ nečejo. Tiste prejemnike pa, kateri 7. list obdržajo, bomo šteli med naročnike. — Pri tej priložnosti naj č. bravecem in prijatlom našega tednika naznanimo, da smo s številom naročnikov prav zadovoljni. Ni je menda vasi na Goriškem, kjer bi se „D.“ v 1-8 iztisih ne brala. Tudi na Kranjskem je malo kaka pošta, kamor bi „D.“ ne zahajala; zlasti se je pa bela Ljubljana vredno izkazala časti glavnega mesta slovenskega. Vrli Štajarci so nam tudi sosebno zdatno svoje zaupanje razodeli. Da v sosednem Trstu in Istri precej rodoljubnih podpornikov štefemo, to se že ve. Sploh, v enem, mesecu se je oglasilo blizo trikrat toliko naročnikov, kolikor jih je imel „Umni Gospodar“; v Gorici se celo 7 krat toliko iztisov oddaja. To je razloček med tednikom in mesednikom! „Dom.“ je po tem takem založena in zagotovljena. — Naročevati se, je pa še čas vsak dan, toda samo za celo ali za pol leta od 1. januarja t. l. naprej (samo 3. lista več nimamo).

Vredništvo.

KMETIJSTVO IN GOSPODARSTVO.

(Spisuje A. Pavletič.)

Ljuba „Domovina“!

Tvoj glas v petem listu sem slišal. Kakor prijatelj napredovanja sem pripravljen, ustreči ti, kolikor mi bo mogoče. Nar poprej pa ti morem odkritosrečno povedati, da sem učence stare šole, ker se v maternem jeziku nisem družega, ko brati učil, in še to po starem, in da sem pri svojih kmetijskih opravilih s drugimi večimi dolžnostimi zelo obložen. Ne zaneri tedaj mi, če ti ne bom pisal lepo, ino o vsem le na kratkem svoje misli izustoval. Ne gledaj na skledo, ampak na to, kar je v njej; tudi z leseno žlico se človek lahko dobro naje. — Ne le o vinstvu ti hočem govoriti, ampak o vsem, kar gospodarstvo sploh (Wirtschaft) zadeva in naših ljudi žalostni stan zboljšati zamore. Če pa hočeš, ljubi primorec, resnično napredovati, treba je, da nar pred svojo revšino spoznas in pogledaš na kaki stopinji stojš v gospodarskih zadevah proti drugim deželam. Poslušaj! Na Avstrijskem (okoli Dunaja), Štajarskem, in po drugih nemških, francoskih ino angleških krajih, kjer je kmet večkrat prisiljen, trte na zimo s zemljo in sadna drevesa s slamo pokrivati, da ne pomrznejo, se pridelavajo tako zlahna vina, da se po 1, 2, 3, 4, 5, 6 goldinarjev bokal plačuje; nabajajo se vasi, ki po 30.000 gold. le za breskve, po 50.000 samo za črešnje, po 15.000 samo za armeline (marélice) po 50000 samo za lešnike in t. d. na leto potegnejo; krava po 15-20 bokalov mleka na dan daja; na eni njivi se po 30 in več mernikov pšenice prideluje, itd.

Človek bi tega skor ne veroval, in vendar je čista resnica.

Kako vse drugači je pri nas, če ravno je naš svet proti tistim krajem „obljubljena dežela“! Naša vina imajo naj bolj nisko ceno, ne dajo se več let hraniti in na daljne irge pošiljati, ker bi se po poti pokazila, in ptujca, naša vina piti, ne vleče; njiva zemlje, če jo pridno obdeluješ (po takajšnji navadi) 15-20 mernikov pšenice daja; sadje se le malo požlahtnuje; pametno obrezovati je, čistiti, gnojiti, sploh vse drugači oskrbovati: o tem še celo ne govorim. Naše Primorsko se šteje za nar revnejše od vseh avstrijskih dežel; ino po pravici. Ali ne dežela, ampak naše neumno gospodarstvo je naj večji del vzrok naše revšine. Ako homo drugači delali, v duhu pravega napredovanja, ni dvomiti, da ne bo naša primorska dežela ena nar bogatejših celega cesarstva.

(Dalje prihodnjič.)

STATISTIČNA ČRTICA

o bogoslovskem semenišči v Gorici.

Ker dosedaj semenišča ne izdajajo še gimnazij-
skim programom enakih, tiskanih izvestij o stanji svo-
jem, izun pregleda in razredbe po školjah v cerkvenem
letniku (directorium), morda ne le č. duhovščini, temuč
tudi č. slovenskemu občinstvu sploh ustrezemo, ako jim
podamo v sledečih rubrikah kratok pregled stanja gg.
bogoslovcev v centralnem semenišči goriškem začetka
šolskega leta 1866-67.

V. razreda	Število poslancev	izmed katerih je		sprejetih je		Po mater- nem jeziku je				iz drugih držav je došlih	i špansko govorejo	Znesek štipendij
		internistov	externistov	po naprevideni mat. in presk.	esamini gnan. spričevali	Slovencev	Hrvatov	Italijanov	Nemcev			
I.	38	25	13	15	23	21	11	5	1	1	1	fl. 51:47
II.	23	19	4	9	14	10	4	9	-	-	1	49:16 1/2
III.	34	31	3	11	23	17	7	10	-	3	3	281:85
IV.	13	12	1	5	8	7	-	5	1	1	3	221:34
Skupaj	108	87	21	40	68	55	22	29	2	5	8	603:82 1/2

Kar se tiče razredbe po narodnostih, prištevamo Italijanom tudi (12) Furlanov, kamor po rodu in jeziku tudi spadajo, čeravno razliko med njimi neso ravno tako majhno.

Omeniti pa še imamo, da se bodo vsled povelja c. k. državnega ministerstva od 16. januarja 1867 št. 7844/C. U. število bogoslovcov, ki se imajo prihodnje šolsko leto 1867/8, kot internisti sprojeti, *povišalo na 100*; tako, da bo potem goriška škofija štela 38 internistov; poreško—puljska 12; tržaško—koprška 40; in krčka (veljanska) 10. Onih deset mest pa, ktere je prej šnje ministerstvo za uk in bogočastje bogoslovcem četrtega razreda v *Trstu* dovolilo, se s tim *povišanjem* ne odpravi.

Navadne bogoslovske znanstva predava šest rednih profesorjev; razun tega se razlaga liturgika po 2 in katehetika po 4 ure na teden, vse v latinakem jeziku; poljedelstvo (agronomija) in stomistika (nauk o govornih znamenjih za gluhočeme ali mutaste) vsaka po eno uro na teden v nemškem jeziku; slednjič gregorijansko petje nemški in italijanski.

— Semetiška knjižnica šteje čez 15.000 zvezkov.

VODNIKOVO pesniško posvečenje

(Dalje.)

To reče, al osupnjenje ga zvlne;
Ker komaj zgovori, ko bognji živa
Že jeze rudečica v lica šino.
Pa koj zavó se helikonska diva,
Ter „nehvaležnež!“ .. ko se srd ji vleže,
Mu dé nevoljna, al še ljubeznjiva,
„So tako, ki bpiš se nove teže,
Do doma ti sroč hvaležno siló?
Kter' strah opanjeno ti dušo veže?
Kaj maže, ti v prsih sklepe mile?
Imenu venca svojega naroda
Poet ne pleče, ki ga grozò zvlne;
Čutenja višega on je poseda,
Zato brez straha misel sučo smelo
Po žarnih črtah širšega obroda,
In tak, ko b' ravno hotel, z dušo celo
Moril zastonj bi misli vsojeno,
Ker premogočno mu je njih krdele.
Kdor kapljo je pokusil Hipokrene,

Napredka pa ne mara lestyo zlate,
Ta zadovoljnosti si dom zaklene,
Ko mu sreč odpira rožne trate,
Trpljenja, žalosti in vse Harpije
On s krila tomnega si kliče v svate.
Molči zdaj Muzo, v tla pogled njegov pa bje
Trud se ke zar na jezera valu,
Ki skor topolove vanj perje sije.
Al milost v nje oči žari zrkalu,
Al jeza ju odslej za zmir zagruo,
To zvedoti, če zdaj bo skusi, kmalu
Spot plahoga dol stran obrno.

(Dalje prihodnjó)

D O P I S I.

Iz Kobarida, 10. febr.—čič. Kakor som ti, ljuba „Domovina“, o prvi tominski volitvi ob kratkem sporočil, tako mislim ti tudi o drugi volitvi nekoliko povedati, naj bi se tako važno reči prohitre ne pozabile.

Bila je druga volitev, kakor je znano, 31. jan. v Tominu. Vodil jo je c. k. okrajni predstojnik, g. Grossmann. Volili so trgi, Ajdovštna, Kanal, Bovec, Kobarid in Tomin svojega poslanca. Snidli so se volivci iz Kanala, Boveca in Kobarida, naj več pa iz Boveca (70), dasiravno sta Kanal in Kobarid več kot pol poti bližej Tominu, kakor Bovec. To je za Bovečane lepo, častljivo spričevalo. Pokazali so, da niso zaspanci, ampak da so zbujeni in da se zavodajo svojih pravic. Pokazali so, da jim ni vse edno, ali pride v deželni zbor kak moder mož, ali pa kdor bodi. Pokazali so, da hočejo poslanca po svoji volji. Zato so se držali vsi ednega, namreč Njih ekscelencije, c. k. namestnika v Trstu, bar. Kellersperga. Prigovarjali so jim naj boljši govorniki, da bi potegnili s Kobaridci in volili po „Domovini“ priporočnega gospoda—zastonj! Le toliko so se Bovečani vdali, da bodo, ako s pomočjo Kobaridcev in Kanalcov zmagajo, in ako Njih ekscelencija volitve ne prevzame, pri novi volitvi za g. Paglarucija glasovali. Roke vkup! Mož beseda!

Volitev se začne. Brž od začetka se čuje nek vpor. Gosp. Dr. G. po rodu Lah, ki pa slovensko reč podpira, je očital prvosedniku volitvene komisije zaradi neprilichnosti, da sta med prisedniki (pri mizi) dva moža, ki nimata pravice glasovati. Brž sta bila potem izbrana dva druga prisednika.

Berejo se imena, kraji itd. volivcov. Dolgo časa vse po nemški, dokler niso Bovečani začeli mrmati. Potem je šlo, zdaj nemški, zdaj slovenski. Glasovali smo, kakor je bilo pred sklenjeno, le kobaridska okolica (Svinani in Sežideci) so dali glas g. predstojniku. Po zgledu Svinanov in Sežidcev so glasovali tudi Tominci, celo tisti, ki so že leto in dan vpili „križaj ga“! To je lepo! To je nam mazilo! Samo dva uradnika sta dala glas Nj. ekscelenciji.

Steli so glasova. Njih ekscel. c. k. namestnik jih je dobil 101, c. k. okrajni predstojnik pa 133. Za zdaj je taka.*

* Kar je, je zdaj! Mi tukaj v Gorici, ki tominski volitvi od daleč in objektivno prisojamo, ker osebnih občutljivih razmer med ali med se poznamo, mi svetujemo našim Gorjanom, naj bi odihnili na vse osebosti, ki so se, kakor se nekterim zdi, v 1. ali 2. volitvi vrivale in jo kalile, v duhu kračanske ljubezni pozabili in drugi drugemu odpustili. Dolichnost poslancev pa bo, nasprotnikom svojim pokazati, da je bila večina, ki jih je volila, ne le „major.“ temuč tudi „senior pers.“ Brez horastij in zamer ni nikjer, kjer je ustavno Evljenje in drugod je to še veliko huše, kot pri nas.— Kar se je pa pri tominskih volitvah posebeno jasno pokazalo, je—ustavna zvestost in politična zavednost ondotnih Slovencev. Slava vam, vrli Gorjani! Eden vaših, tehta gotovo več, kot deset telesno in dušno spridenih „omikanih“ (!) in olikanih krcov be-
lo kakega valikega mesta.

Z Dumaaja 12 febr. — Iz prijateljskega dopisa smo posneli to-lo črtico:

Častiti gospod urednik!

Dopovedati Vam ne morem, kako radi „Domovina“ bori, kar nas je tukaj goriških Slovencev. Vsak bi jo rajl pred drugim bral; včasih najdem svoje ime na črni tabli že zbrisano, kadar pride na vsučiliščo. No, si mislim, jo je pa že kdo drugi odnesel; in taka je: še le pozno mi jo prinese, ves prevzetan, da jo je on imel prvi. Sreča, — ali pa nesreča, kakor hočete, — da nas ni prevedč, ker potem bi mogel zazdnuj predolgo čakati, preden bi na vrsto prišel. V dveh dneh nam je pa že vsem zadosteno. Škoda le, da tako po redkem — enkrat na teden — prihaja. Vemo pa, da Vi za to ne morete; vemo da Vi bi bili pripravljene, ko bi Vam čas pripustil, jo tudi vsak dan izdajati, pa v sodanjih okolščinah bodimo zadovoljni, da imamo le vsaj en vsaj časnik, kteri nam v Gorici, tik laške meje izhaja. *)

Iz Istre. — Kranjski štajerski, goriški Sloveni! oh to ste pravi korenjaki! Večna vam slava! Jez bi vsakemu volivcu posebno pohvalnico poslal, — ali bi pa vos narod v zlate bukvo zapisal.

V Istri ni bilo slovanskega duha o volitvah poslancev. Kar so drugi želeli in odredili, v to je plahi slovanski volivec pritrtil. Kastavei, Volpščaki, Lovrančiči, Moščoničani so s Pazinci v Pazini (21/1) volili, in tri dni zgubili. Vsi volivci so volili odvetnika Dr. Petris-a, koji nima druge prednosti, kakor, da je konservativen Lah. — Agitovanje za tako zvane konservativce je bilo živo. Možje za koje se je agitovalo, so konservativni, to se pravi, oni želo vzdržati Avstrijo. To je dobro, je lepo! — Ali na katere narode se ima operati Avstrija? Kaj ne, da največ na Slovane? — Med rečenimi možmi pa zdi se mi, da ni nobenega iskrenega Slovana, da si so mnogi slovanske krvi. V slovanskih krajih pak, kdor ni pravi Slovan, ne hodi, po mojih mislih po tisti poti, ki drži proti Avstrije sreči. Pa naj bo, kar je, samo to je želja pravéga narodnjaka, da bi se tukaj vendar enkrat ljudje zavedeli svoje narodnosti, potle ne bo treba isterskim Slovanom povodcev. „Domovina“ se je ponudila v 4. listu, da bude tudi istriškimi Slovanom organ. Prav tako! Jez sem mnoge nagovoril na naročbo in dopise, pa kjer tukaj tudi hrvaški narod stanuje, povej „Domovina“, boš li sostavko tudi hrvaške prejemala in tiskala? **)

TRST IN OKOLICA TRŽAŠKA.

III.

K. Našel bi lahko celo kopo razglasov, s kterimi so avstrijski vladarji začeni z Marijo Terezijo in do današnjega dne podelili ali potrdili vže uživano ravnopravnost deželnih jezikov po c. kr. deželnih uradih. Tudi bi lahko

*) Vaša in tovarišev Vaših blagovoljna ponudba me jako veseli. Prav rad bom sprejemal vse, kar se s programom „Domovina“ vjema. Posobno dobro došlo mi bodo take politiške ali nepolitiške, kakoršne koli, drobtince, ki se po drugih časnikih ne nahajajo. Takih belih muh in kotarjev v Beču lahko vsak hip kaj ulovite. Za poštno marko bom skrbel jek. — 1. list „D.“ sem Vam s 7. poslal. Vrednik.

**) Tudi. To smo že sami mislili. Prosimu pa samo takih reči, v hrvaškem jeziku, ki so za ljudstvo istersko. — Ne zamrčite, da smo pri Vašem 4. listu rudečnik rabili. Naša misel je ta, da to, o čemur pišete, je le malum minus, kakor zdaj reči stoje. Vr.

navedel precej vladnih ukazov, po kterih bi imel znati vsak uradnik, razen nemškega, tudi še jezike tiste dežele, v kteri uraduje. V Trstu so priznava slovenski jezik kot deželni jezik zraven laškega; to nam pričajo debelo tiskana slovenska oznanila po mestnih ogljih, kdar potrebujejo dobrovoljcev za brambo domovine ali pučarije (šarpije) za ranjence; veselilo bi pa Slovence, ko bi se njih jezik tudi pri drugih priložnostih spoštoval. Možou jih žali, kedar vidijo, da se marsikaj, kar tudi nje, kakor drugo, zadeva ali mika, samo v laškem in k večemu v nemškem jeziku oznanja in razglašaa. Bi li morehiti to kaj škodilo, ko bi se o vojski telegrafno sporočila z bojišča tudi v slovenskem jeziku po voglih nalepljala? Saj so tržaški Slovenci vže v tretje v tem stoletju navdušeno zgrabili in, kedar bude treba, še zgrabijo za orožje, da žrtvujejo za Avstrijo kri in življenje! — Ker je priznan slovenski jezik za deželni jezik, za ravnorodnega laškemu, moral bi se tudi sploh rabiti po uradnih; znati bi ga morali vsaj tisti uradniki, ki pridejo s slov. ljudstvom v dotiko; posnemali naj bi sijajni zgled občeljubljenega namestnika primorskega, exc. bar. Kolleraperga, ki sam lepo slovenski govori, in ki je sploh mnogo mnogo storil za Slovane v Istri in na Goriškem.

Kakor po uradih ali malo bolje se godi slovenščini po šolah. Na c. k. akademiji se uči celo novogrški, da ne govorim o angleščini in o francoščini; o slovenščini ni pa duha ne sluha. Ravno tako je na c. kr. normalki in z njo združeni nižji realki. Tu mora znati vsak učitelj laški. Na nemškem gimnaziji ni treba učiteljem znati ni onega deželnega jezika ne; sicer je pa tu slovenščina obligatna za Slovence; toda kak kotiček se ji privoščili, če jo primerjamo laščini Laškega jezika, kteri se redno po laški v vseh razredih uči, se mora obligatno vsak učenec, celo Nemeč učiti, učitelj je reden, preskušena profesor z radno plačo, sme celo pisati v protokole in v spričevala po italijanski; slovenščino uči kot izreden učitelj z izredno plačo v treh tečajih obligatno za Slovence od 3. do 8. razreda, takó da pridejo v prvi tečaj skupaj dijaki iz 3. in 4. razreda, v 2. tečaj peto-šestošolci; v 3. kedar šest-šedmo-in osmošolci. Uči se v prvih dveh tečajih po nemški, v tretjem po slovenski. Dvojka ali trojka iz slovenščine ne škoduje prav nič pri določenju končnega glavnega reda! — Kaj more opraviti učitelj v prvem tečaju, v kterem ima kedaj skupaj Neslovencev, hotečih se učiti slovenski (prišlo jih je kako leto takih v prvi tečaj do 25.), Slovence, ki se še le prvo leto uče slovenščine, in Slovencev, ki so vže končali eno leto v istem tečaju? Kake naloge more dajati dijakom iz treh razredov tretjega tečaja?

Kaka muka za učitelja, poslušati in učiti istim slušateljem po tri leta isto stvar! Kako čudno biva pri srcu Slovcu, da se mora učiti z Italijanom njegovega jezika, v tem ko se Italijan lepo spreha ob urah, ko Slovence ob sredah in sabotah popoldne v šoli sedi! Iz gole rodoljubnosti in iz spoštovanja do obče znane glavnega slovenskega pesnika in pisatelja, gosp. Fr. Cegnarja, hodi tržaška slovenska mladež po tri leta v take tečaje. Za slovenščino naj bi se razpisala v Trstu služba, kakor se je razpisala za Gorico *) in za Ljubljano. **)

*) Prav veseli nas Goričanó, da je vse to pri nas v Gorici, da si so razmere tržaškimi enake, že davno „überwundener Standpunkt“ in moramo vladati za to prav hvaležni biti. Vr.

**) Lanski program c. kr. tržaškega višjega gimnazija kako kaj majhno število Slovencev. Da pa število, kar se tiče narodnosti, niso natančne, razvidi se iz tega, da sta bila v tretjem razredu vsaj dva Slovence (Bila i Žavec) ne pa samo eden, kakor kaže število; dva ne eden tudi v 7. razredu (Jeršek in Križman). Tudi naj verjame, kdor boče, da ni bilo med 9 učenci s slovenskim imenom v 2. razredu ni enega Slovence ne. Mord bi se vendar dal najti kak pripomoček, da bi se vrtel otrokom slovenskih starišev v glavo Koseskega rok: „Biti slovensko krvi, bodi Slovenou ponos!“ Piz.

Najhuja krivica godi se pa slovenskemu narodu v Trstu v tem, da je polkovni uradni jezik pri narodnem bataljonu mestnih lovcev, ki so sami Slovenci, laški, da zna izmed kakih 24 častnikov tega bataljona komaj četrta del slovenski govoriti! Komando nemški, regimentni jezik laški, navadni jezik ljudi pa slovenski! Ali ni to privilegi? Naj bi torej ne postal častnik, kdor ne more skazati, da zna pisati i govoriti slovenski in slovenski naj bi občevali častniki z bataljonom! — Toliko je gotovo vredno vedenje vrlih slovenskih okoličnov tržaških. —

DOMAČE VESTI.

a.) Cerkvena

Iz Gorice. Pretoklo nedeljo, 10. t. m., so Nj. ekse. prč. knez. - nadškof 25 gg. bogoslovcem raznih škofij (med njimi 2 redovnikoma sv. Frančiška) 4 nižje redove (žegno) podelili.

b.) Raznotere.

Iz Gorice. 7. t. m. ob 2 u. popoldne je našla kmetica M. D. v njivah za g. Seilerjevo brajdo v bombazasto ruto zavito novorojeno dete mrtvo. Trupele so jo zdajci sodnijski pregledalo, ter pokazalo se je očitno, da je bilo dete živo rojeno, in da je le zato umrlo, ker jo bilo izpostavljeno. Grozovitno mater morivko policija skrbno zalezuje.

— Tisto adreso našega deželnega zbora, katero je „Domovina“ v listu 2. razglasila, je Nj. voličastvo cesar premilostljivo na znanje vzelo.

— Presvetli cesar je potrdil te dni tisti sklep deželnega zbora gorišk. zastran volitnega reda za deželni zbor, s katerim sta se §§ 13. in 15. (od l. 1861) tako prenaradila, da se vjemata z novo občinsko postavo.

— V ponedeljek 18. t. m., se bodo začel novi deželni zbor v Gorici; izbere se nov d. odbor in pošljeta se 2 poslanca na Dunaj.

POLITIŠKI OGLLED.

V Gorici 14. febr.

Poprejšnji drž. minister, grof Belkredi, je prejel, ko se je šel na dvor posloviti, iz cesarjevih rok veliki križ reda sv. Štefana, kar je znamenje naj večega počesčenja. Malo kedaj se ministrom, kedar se službe odpovejo, taka čast izkaže. Odstopil je Belkredi kot prvi poštenjak. Tisti pa, ki so ga spodkopali, in se, ko je padel, krophotali, ne vejo zdaj ne kod noter, ne kot vun. Vso oblast svojo in Belkredijevo ima zdaj v rokah minister zunanjih zadev, baron Beust (tujec iz Saksionije). On išče po vseh kotih ministrov, ali nikdo se mu neče usesti na ministersko stole, dokler ne vé, kako se bode za naprej vladalo. Poklicali so med drugimi na Dunaj tudi vrlega našega namestnika, bar. Kellersperga, ali sedanji zrak na Dunaji ni bil za-nj. Razun madžaronov, ki so zdaj čez mero ošabni, ker so dobili vse, česar so želeli, rase greben tisti nemškonski stranki, kateri so vsi drugi narodi, razun Madžarov, — smeti. Gorjé Slovanom, če bi obveljalo, kar hobe tista drhal, ktera se po dunajski „Neue Freie“ in po družih tako baže časnikih zmagoščno šopiri in repenči. Vladni časniki sicer ljudi tolažijo, da se ni trebati, da se bode nenemškim narodom krivica godila;

ali da bo politiški zvonico vendar le nemško-avstrijski narod nosil, toga se ne upajo tajiti. — Zavoljo negotovosti vseh razmer takraj Litave, ni tudi ogerško ministerstvo še uradno imenovano, dasiravno so imena ministrov že davno znana. V teh takih okolišnih so deželni zbori do 18. t. m. odloženi; dan, kodaj se ima državni zbor na Dunaji (ozi, za vsa neogerska dežela) začeti, ni še napovedan. Radovedni smo, kakó in kakšno stranko se v raznih deželnih zborih vredijo. Mislimo, da kakor bo po deželnih zborih vtekel, tako bo morala vlada plaše po njem obračati.

Tujci v Gorici:

Pri „3 kronah“ Jož. Reissner, 1 upec, prišel z Dunaja; Jož. Banič oskrbovavni častnik iz ?; Rob. Tübner, popotnik, z Dunaja; Samuel Aron, popotnik, iz Berlina; Jož. Taub, popotnik z Dunaja; Mih. Antonopul, kup., Illeon. Morpurgo, kup. iz Trata; Jak. Ang. Levi, kup., iz Padova; Jak. Rizzo, kup., iz Trata; Ferd. Hanchi, kup., iz Bari. — Pri „zlatem lovu“ Ymc. Rosini, kup., iz Trata; Mat. Rossi, posestnik, iz Zadra; Jak. Ajsorum, posestnik iz Trata; Danjel Ajsorum pos. iz Trata; Cezar Codazzi, o. k. namostništ. uradnik iz Bonetek; Jan Wicha, kup., iz Prago; Maku. Bruner, kup., iz Dunaja (?); Ant. Bannalari, kup., iz Maribora. — Pri „zlatem angolu“ Jož. Sidel, voj. častnik, iz ?; Anton Sanier, posestnik; iz sv. Jurja pri Palmi; Artur Samani (contó) posestnik, iz Milana; Adolf Plaus, kup., iz Ljubljane; Pet. Jetni (?) kup., iz Ljubljane; Ant. Bornassoni, popotnik, iz Milana; Ant. Brento, pos., iz iz Drežije; Bz Val. Paulini posestnik, iz Vidma; Ant. Visentini, popotnik, iz Bonetek; Adolf Lapini, popotnik, iz ?; Jož. Sami, posestnik, iz Cividada.

Umrli so v Gorici

od 8. — 12. febr. t. l.

8. febr. Dornik Mih. 1 dan star, za božastjo; Pincherlo Jak. (jud) 45 let, opravilnik, za n. možgansko boleznijo; Ušaj Marija, 2 l., 7, za bol. grlu; Stanta Emil, 8 d., n. mizarja otrok, za božastjo; Bavcon Marija, 40 l., strojarca, za vodenico; 9. febr. Schrei Elizabeta, 60 l., vdova n. c. k. davk. uradnika, za hibo na srcu; 10. Zappolatti Katarina, 65 l. neomožena, n. advokata hiči, za mrtuqom; 11. Urpančič Jož. 85 let o. k. stolnik v pokoji, za mavzomom (starostjo); Meiling Ana, 49 let, neom., šivarska, za rakom v želodcu.

Uradni oznanilnik.

EMILIJ. C. k. okr. sodnija v Kanalu razglša, da bo 20. marca, 25. apr. in 24. maja 1867 premoženje dedičev Ant. Jermov-vovih; — 21. apr. 1867 pravica na nektera občinska posestva v Ajbi; — 8. marca, 9. apr. in 21. maja 1867 hiša št. 30 v Kanalu, cenjena 5150 g. v. a. po očitni dražbi na prodaj.

C. k. okr. sodnija v Sezani naznanja, da se bo 28. febr. 1867, valed prošnje Marije Verličevke njeño premoženje v Gahrovici, cenjeno 2164 g. 8 s. v. a., po očitni dražbi prodajalo.

C. k. okr. sodn. v Gorici razglša, da se bodo 18. marca, 18. apr. in 20. maja 1867 hiše in druge posestva vključeno na imo Jožefa Nardini-a na Peč-i, po očitni dražbi prodajala. —

Listnica vredništva. G. t. v Ljublj.: Unl krat prepozno došlo, danas že zastarelo; hivalal prosimo za naprej! — G. Ga. na D.: Prejeli naročnino; list že pošilj. v Pl. — G. J. Sk. v M... cih: Dopisu p t. vol. nisimo natisnili, ker bi bilo preved. oboj. zadevi; pros. kaj drugega. — G. dr. T. v Tom.: Stev. za popravljen. — G. A. R. v Podbrdu: Lo napravite, kar ste obečali; homo skušali porabiti. — G. B. v okol. gor.: Porabimo pri priložnosti.

Borsni kurs na Dunaji 14. t. m. Narodno pos. (nacional) 71:66; metalliques 61:50; London 127:50; adžjo sreba 126:—; cekini 6:2. —

Loterijske številke zadnjic vzdignjene 6:2 na Dunaji: 46, 2, 72, 52, 57; — v Trstu 9:2 24, 14, 11, 77, 49. — Prihodnje vzdiganje: V Trstu 23. febr., na Dunaji 16. febr., v Gradcu 16. febr. t. l. —